

poem de satori

Vasile Andreica

apucasem de cusătură și trăgeam
ieșeau monștri cu bale verzi și idile-ntinse pe fir
portrete fanteziste de băieți și imagini angelice de fete
păreri chinuitoare și complexe realmente complexe
și tot trăgeam și tot trăgeam și era ca la pescuit oceanic
când dai la cod sau crabi de zăpadă și scoți tot felul de dihănii
ideile despre sine atârnav ca bolovanii
și proiecțiile azvârlite de alții acopereau fundul mării
ca niște epave din eternul război mondial
și tot trăgeam și trăgeam
până am auzit un sunet cum va fi auzit Noe începutul potopului
și din adâncul burții a izbucnit un uriaș hohot de râs

dragostea m-a privit în ochi și mi-a zis:
știi, era firul meu dintotdeauna.
haide, iubitele,
fă cunoștință cu tine.